

Laster en eerroof – lasterlijke aangifte :

written by Dennis_ Rombaut_ | maart 27, 2022

Wat is laster en eerroof precies?

Om te spreken van laster of eerroof vereist de strafwet dat er aan verschillende voorwaarden is voldaan:

- Diegene die de onjuiste informatie verspreidt, moet weten dat deze informatie onjuist is. Het moet dus een kwaad opzet zijn en diegene die de informatie verspreidt moet de intentie hebben om de andere partij te schaden.
- Het moet gaan over een betichting van een welbepaald feit en dus geen algemene belediging
- De onjuiste informatie moet daarbij het slachtoffer schade toebrengen. Deze schade kan ruim geïnterpreteerd worden. Alles wat iemand zijn goede naam zou kunnen schenden komt daarvoor in aanmerking.
- Het moet in het openbaar gebeuren. Dus als niemand anders de onjuiste aantijging heeft gehoord of gelezen, kan er geen sprake zijn van laster of eerroof

Laster en eerroof kunnen zowel tegen een natuurlijke persoon als tegen rechtspersonen.

Laster en eerroof kunnen zowel mondeling, als schriftelijk. Wanneer het schriftelijk gebeurt – bijvoorbeeld via sociale media (Facebook, Twitter, YouTube, ...) – gaat het in feite om een drukpersmisdrijf. Drukpersmisdrijven vallen volgens de Belgische Grondwet onder de exclusieve bevoegdheid van het Hof van Assisen, waardoor aanranding van de eer of goede naam via geschriften of het internet in de praktijk niet strafrechtelijk vervolgd wordt. De assisenprocedure is immers een loodzware procedure die wordt voorbehouden voor de zwaarste misdaden (in de praktijk nog enkel moord). Het is wel mogelijk om in dat geval een schadevergoeding via de burgerlijke rechtbanken te trachten bekomen.

Tot slot is er een onderscheid tussen laster en eerroof, maar deze is vooral juridisch-technisch en in de praktijk niet zo belangrijk. Volgens de strafwet spreken we van laster wanneer het gaat om valse aantijgingen van feiten waarvan de wet het bewijs toelaat. We spreken van eerroof als het gaat om valse aantijgingen van feiten waarvan de wet het bewijs niet toelaat. Dit onderscheid is puur juridisch en heeft geen impact op de straffen.

Een specifiek geval van laster is de lasterlijke aangifte. Daarbij gaat iemand spontaan een kwaadwillige aangifte doen van valse feiten vermeend begaan door een ander. Dit slachtoffer moet van deze aangifte een nadeel kunnen ondervinden. Een aangifte kan pas lasterlijk zijn, als bewezen is dat de feiten vals waren of als de beweerde feiten onmogelijk te bewijzen vallen.

De strafmaat voor dit misdrijf varieert naargelang het mondeling of schriftelijk is en tegen wie (bijvoorbeeld tegen een drager van het openbaar gezag).

Voor meer informatie over dit misdrijf, een concrete strafmaat en/of een advies op maat, contacteer onze strafrechtadvocaten via info@studio-penale.be